

(वीर सहिदहरूको संस्मरणमा कीर्तिपुर, काठमाडौँबाट प्रकाशित)

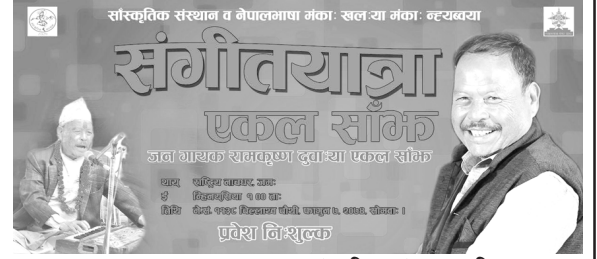

जि.प्र.का.दर्ता नं ५८/२०६३

सहिद

SAHID WEEKLY साप्ताहिक

जनगायक रामकृष्ण दुवाल एकल साँभ

जनगायक रामकृष्ण दुवाल संगीतयात्रा एकल साँभ हुने भएको छ ।

सांस्कृतिक संस्थान र नेपालभाषा मकां खलःको संयुक्त आयोजनामा यही फागुन ७ गते

सांस्कृतिक संस्थान राष्ट्रिय नाचघर जमलमा दिनको १ बजे पहिलो एकल संगीतयात्रा सुरु हुनेछ ।

संगीत प्रेमीहरू र इच्छुक महानुभावहरूलाई प्रवेश निःशुल्क गरिएको छ ।

वर्ष १४, अंक ४५, पृष्ठ-६, ने.सं. ११३८ विल्ला शतः, प्रतिपदा, वि.सं. २०७८ फागुन ८ गते शुक्रबार FEB 2018 मूल्य रु. ५।-

जनसेवा नमूना विद्यालय अभियान, गुरुर्योजना निर्माण गर्न छलफल चालू

पाँगा । जनसेवा माध्यमिक विद्यालय पाँगा कीर्तिपुर २००४ सालमा स्थापना भएको कीर्तिपुर क्षेत्रको पुरानो विद्यालय हो ।

विद्यालयको इतिहास परालको छानो, इट्टाको छानो, जस्तापाताको छानो हुँदै सिमेन्टको छानोसम्म आरोह अवरोह पार गरिसकेको छ ।

६ दशक पार गरेको जनसेवा माविमा १४ जना प्रधानाध्यापकहरूले आफ्नो मेहेनत र पसिना खर्चिसके भने व्यवस्थापन समिति पनि ११ जनाले नेतृत्व गरिसकेका छन् ।

अहिले जनसेवा माविमा प्राचार्य नन्दकुमारी महर्जन र व्यवस्थापन समितिमा माधवलाल महर्जनको नेतृत्वमा इसिडिदेखि बिबिएसम्म १२०० विद्यार्थीको भविष्य उज्ज्वल पार्न क्रियाशील हुनुहुन्छ ।

नेपाल सरकार शिक्षा

विभागबाट २०७१ माघ ११ गते काठमाडौँ जिल्लामै पहिलो नमूना विद्यालयको रूपमा छनौट गर्न सफल विद्यालयको भौतिक रूपले सक्षम भएपनि थप जिम्मेवारी दिएको छ । भौतिक रूपले ठूलो क्षेत्रफल रहेको विद्यालय थप नमूना छनौटसँगै प्राप्त बजेटलाई सदुपयोग गर्दै थप निर्माण शुभारम्भ भइसकेको छ ।

नमूना छनौटसँगै विद्यालयको शैक्षिक गुणस्तर बृद्धि गर्न नमूना विद्यालय निर्देशिकानुसार कार्यान्वयन गर्न गुरुर्योजना निर्माण गर्न विभिन्न क्षेत्रका व्यक्तित्व, संघसंस्थाका प्रतिनिधिहरूसँग छलफल चालू राखेका छन् ।

त्यसैको शिलशिलामा फागुन १ गते मंगलबार विद्यालयमा राजनैतिक दलका

प्रतिनिधि, महिला समूहका प्रतिनिधि, सामाजिक संघसंस्थाका प्रतिनिधि र नगरपालिका प्रमुख सहित वडा अध्यक्षहरू सबैको भेला गरियो ।

बैठकमा विद्यालयका प्राचार्य नन्दकुमारी महर्जनले नमूना विद्यालय छनौटमा गुणस्तरीय शिक्षा कार्यान्वयन गर्न गुरुर्योजना बनाउन आवश्यक रहेको र निर्देशिकामा निर्देशित ३ वर्ष ५ वर्षमा यो विद्यालयको नमूना योजना तयार गर्नुपर्ने बारेमा प्रष्ट पार्नु भयो ।

विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष माधवलाल महर्जनले नमूना विद्यालय छनौटको प्रक्रिया र गुरुर्योजना तयार गर्नुपर्ने आवश्यकताबारे र विद्यालयका सल्लाहकार प्रा.डा. रामकृष्ण महर्जनले गुरुर्योजना निर्माण गर्न निर्देशिका उल्लेख बुँदाहरूबारे थप

क्रमशः पृष्ठ ५ मा

खड्ग प्रसाद शर्मा (केपी) ओली दोस्रो प्रम

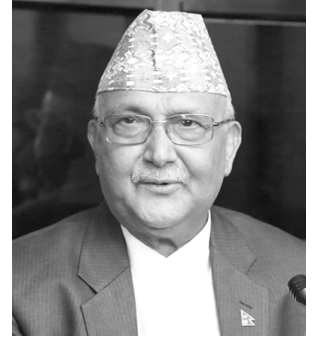
काठमाडौँ । नेकपा एमालेका अध्यक्ष एवं संसदीय दलका नेता केपी शर्मा ओली देशको ४३ औँ र गणतन्त्र नेपालपछिको दोस्रो पटक प्रधानमन्त्री बनेको छ ।

फागुन ३ गते राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीले संविधानको धारा ७६ (२) अनुसार प्रधानमन्त्री पदमा नियुक्त हुनुभएको हो ।

बिहीबार नै प्रधानमन्त्री ओलीलाई राष्ट्रपति कार्यालय शितल निवासमा विशेष कार्यक्रम गरी राष्ट्रपतिद्वारा शपथ खुवाउनुभयो । वहाँले जनताको नाममा शपथ खानु भएको थियो ।

साथै बिहीबार नै २ जना मन्त्री लालबाबु पण्डितलाई जनसंख्या तथा वातावरण र धनमाया थापालाई महिला तथा बालबालिका मन्त्रालयको शपथ खुवाउनुभएको थियो ।

माओवादीले मन्त्री पठाएन

बिहीबार गठन भएको नयाँ मन्त्री मण्डलमा सम्मानजनक मन्त्री नपाएको कारण माओवादीले मन्त्रीमण्डलमा आफ्नोतर्फबाट मन्त्री पठाएको थिएन । एमाले र माओवादी केन्द्रबीच एकताको निर्णायक बिन्दुमा पुगेपनि भागबण्डा नमिलेको कारण खटपट भएको स्रोतले जनाएको छ भने अर्को एमालेको बहुदलीय जनवाद र माओवादीको माओवाद विषयमा सैद्धान्तिक मतभेद रहेकोले पनि बामएकतामा विभेद उत्पन्न भएको राजनीतिक विश्लेषण छ ।

थछ्छे पूचःले आमा बुबा सम्मान गरिने

पाँगा । पाँगा थछ्छे पूचः लखु महाँवोले यही बैशाख ८ गते आफूलाई जन्म दिने लखु महाँवो टोलका आमाबुबालाई सम्मान गरिने भएको छ ।

माघ २० गते बसेको पूचःको बैठकले गरेका निर्णयलाई माघ २७ गतेको बज्रबाराही कालभैरवमा बृहत वनभोजबाट अनुमोदन गरेपछि आमाबुबा सम्मान गर्न लागेको हो ।

सो वनभोज भेलाले

पाँगा थछ्छे पूचःको कार्य समिति पनि गठन गरेको छ । जसमा अध्यक्षमा बिन्दिरा महर्जन, उपाध्यक्षमा सृष्टि महर्जन, सचिवमा सृष्टि महर्जन, कोषाध्यक्षमा केशवती महर्जन र सदस्यहरूमा हेमकुमारी महर्जन, विष्णुप्यारी महर्जन र राज्यलक्ष्मी महर्जन रहेका छन् ।

स्मरणीय छ, पाँगा थछ्छे पूचःको गठन २०७३ बैशाख ९ गते पाँगा तःकेहें पूचःको नाममा स्थापना भएको थियो ।

राष्ट्रपतिको निर्वाचन फागुन ११, उपराष्ट्रपतिको निर्वाचन चैत्र ३

काठमाडौँ । देशमा नयाँ संवैधानिक व्यवस्थानुसार प्रतिनिधिसभाको निर्वाचको सम्पूर्ण नतिजासँगै नयाँ प्रमको समेत नियुक्त फागुन ३ गते भयो ।

अब संवैधानिक व्यवस्थानुसार यही फागुन २१ गते राष्ट्रपतिको र चैत्र ३ गते उपराष्ट्रपतिको निर्वाचन गर्न निर्वाचन आयोगले प्रस्ताव गरेको छ ।

देशमा संघीय

गणतन्त्रात्मक स्थापना भैसकेपछिको तेस्रो राष्ट्रप्रमुख को हुने र तेस्रो उपराष्ट्रपति को हुने बाम गठबन्धनको हातमा रहेको छ ।

राजनीतिक वृत्तमा यसपटक फेरि महिला राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीले तेस्रो देशको राष्ट्रपति बन्ने एमालेको तयारी भएकोले संभवतः उनी नै राष्ट्रपति बन्ने लगभग पक्का छ तर उपराष्ट्रपति भने नयाँ हुने सम्भावना छ ।

"Be Smart, Be Good"
Salient Features

- Grade teaching classes (play-way teaching learning approach) at pre-primary and primary levels.
- Homely and natural school environment.
- Regular & Special music, dance, art and sports activities and field trips.
- Separate playground and dinning hall for small kids.
- Audio-visual teaching and learning classes.
- Health care facility.
- Psycho-social counselling facilities.

Admission Open!

for
Play Group

Ph. no.: 014-330121, 4331248, 4331249 Email: rarahil@mail.com.np Website: www.rarahil.edu.np

ऐतिहासिक जनअन्दोलन २०८६ चैत्र २० गते शहादत अमर सहिद

लन्बहादुर महर्जन वि.सं. २००६ माघ
हिराकाजी महर्जन वि.सं. २०१७ माघ
राजमान माली वि.सं. २०२५ मंसिर
राजेन्द्र महर्जन वि.सं. २०३० चैत्र

सहिद साप्ताहिक

वर्ष १४, अंक ४५, २०७४ फागुन ४ गते शुक्रबार

शंखापुर प्रकाशन समूहको लागि

सम्पादक/प्रकाशक: नारायण महर्जन

कम्प्यूटर टाइप/सेटिङ्ग: सहिद डेक्सटप

सम्पर्क कार्यालय: जहुँ हिटी युवा क्लब - ११

पाँगा, कीर्तिपुर, फोन नं. ४३३०५८३, ९८४१४३६०२२

E-mail:- kipushahid@hotmail.com

kipushahid@gmail.com

www.kipushahid.blogspot.com

मुद्रण : शर्मिला प्रिन्टर्स, डल्लु, काठमाडौं

सम्पादकीय...

कति हतार ?

प्रतिनिधिसभाका निर्वाचित सांसदहरूले संघीय संसदको शपथ ग्रहण खाएको छैन, प्रमले राजीनामा दिएकै छैन, संवैधानिक प्रक्रिया सुरु नै भएँ तर बहुमत प्राप्त बाम गठबन्धनले निर्वाचन भएकै दिनदेखि राजीनामा दिएर नयाँ सरकार बनाउने ढोका खोल्नुपर्ने दवाव दिइरहे ।

जब राष्ट्रिय सभाको नतिजासँगै समानुपातिकबाट निर्वाचित नामावली राष्ट्रपति समक्ष बुझाएकै दिन (२०७४ फागुन २) को भोलिपल्ट प्रमको दावी गर्दै ओली र प्रचण्डको बामगठबन्धनले राष्ट्रपति गुहारे ।

राष्ट्रपति भवनमा देउवा सरकारको राजीनामा पेश गर्दै गर्दा त्यो भन्दा अघिनै बाम गठबन्धनको पनि राष्ट्रपति कार्यालयमै हुनु र राष्ट्रपतिबाट प्रमको लागि आह्वान नगरी आग्रहको आधारमा नियुक्ति दिनु, नियुक्त विज्ञप्तिमा मिति नै एक वर्ष फरक (२०७३ फागुन ३) हुनु के हतारपतारको काम लटरपटर भएन ।

बाम गठबन्धनसँग स्पष्ट बहुमत छ भने अरूले कसले खोस्न सक्ला नयाँ सरकारको निर्माण ? तर पनि कति हतार ?

प्रमको नियुक्तिको संवैधानिक व्यवस्थामा 'संविधानको धारा ७६ को (१) अनुसार कुनै पनि दलको स्पष्ट बहुमत नभएकोले उपदफा २ बमोजिम प्रतिनिधिसभामा प्रतिनिधित्व गर्ने दुई वा दुई भन्दा बढी दलको समर्थनमा बहुमत प्राप्त गर्न सक्ने प्रतिनिधिसभाको सदस्यलाई राष्ट्रपतिले प्रधानमन्त्री नियुक्त गर्नेछ ।'

राष्ट्रपतिले यही संविधानको धारा ७६ (२) अनुसार प्रधानमन्त्रीमा नेकपा एमालेका अध्यक्ष एवं संसदीय दलका नेता केपी शर्मा ओलीलाई नियुक्त गरेको हो ।

सरकारको राजीनामा, नयाँ सरकारमा जाने तनखत, राष्ट्रपति कार्यालयमा राष्ट्रपतिलाई घरी नयाँ नेतृत्व घरी देउवाको पत्र अलगअलग बैठकमा पुग्न पनि भ्याई नभ्याईले कतै पदको लागि मरिहत्ते गरेको त होइन ।

बलात्कारीलाई मृत्युदण्ड खोई ?

- अन्तरा

कुनै देशको राजनीतिक व्यवस्था र त्यहाँको सरकारको गतिविधिले त्यो देशको तस्वीर देखाउँछ । अझ त्यो देशको महिलाले कस्तो जीवन बाँचिरहेका छन् वा बाँच्न विवश छन् भन्ने स्थितिले त्यहाँको सरकारको मूल्याङ्कन गर्न सकिन्छ । अहिले संसारमा २ किसिमका राज्य व्यवस्था चालू छन् । एक समाजवादी र दुई पूँजीवादी व्यवस्था । पूँजीवादी व्यवस्था पुरुषलाई भन्दा पनि महिलाका निम्ति 'नरक' सरह नै हुन्छ । नेपाल त्यस्तै देशमध्येको एउटा उदाहरण हो । महिलालाई भोग्य वस्तुको रूपमा लिने सामन्ती व्यवहार र पैसाको लागि अस्मिता बेच्ने पूँजीवादी व्यवस्थाका कारण नेपाली चेलीहरूको दैनिकी दिन दुगुना रात चौगुनाका दरले कष्टकर बन्दै गइरहेको छ । पत्रपत्रिका वा सामाजिक सञ्जालमार्फत पनि यी कष्ट नियाल्न सकिन्छ । नेपालमा सरकारमा गएका पार्टीहरूका कारण महिलाहरू सुरक्षित छैनन् । सुरक्षाको निम्ति राज्यले आवश्यक बन्दोबस्त नगरेकाले पनि महिला असुरक्षित र हिंसा पीडित छन् ।

समाजवादी देश क्यूवामा जुनसुकै उमेर समूहका युवती रातभर एकै हिँड्दा पनि सुरक्षित हुन्छन् । यसको मतलब समाजवादी देशमा महिला सुरक्षा र सम्मानको उच्च कदर हुन्छ, बन्दोबस्त हुन्छ भन्ने हो । उत्तर कोरिया, चीनमा महिलाको उच्च सम्मान र सुरक्षा भएको पढ्न र सुन्न पाइन्छ । तर नेपालमा सडकमात्र होइन आफ्नै घर पनि महिला अनि बालिकाका लागि बढ्ता असुरक्षित बन्दैछ । आजकल दिनहुँ जसो महिला

र बालिका बलात्कारका घटनाले अखबार रङ्गिन थालेका छन् ।

केही समयअघि नेपालको राजधानीको अति नै सुरक्षित मानिएको र मुटु नै ठानिएको ठाउँ दरबारमार्गमा एक २२ वर्षीया युवतीको सामूहिक बलात्कार भयो । महानगरीय प्रहरी वृत्त नजिकैको ल्याण्डमार्क होटेलमा भएको उक्त सामूहिक बलात्कारको घटना वृत्तकै इन्स्पेक्टर र इन्चार्ज डिएसपीले पैसाको लेनदेनमा गुपचुप राख्न खोजेको सार्वजनिक भयो । पीडितलाई ३० लाख दिई घटना दबाउन मिलापत्र गराइदिएवापत १ देखि डेढ करोडसम्मको आर्थिक चलखेल भएको सञ्चारमाध्यममा आयो । यस घटना व्यापक भएपछि ती प्रहरी अधिकारीहरू कारबाहीमा परेको खबर पनि आयो । माघ १७ गतेको कान्तिपुरमा अर्को एउटा समाचार छापियो- 'बलात्कारका घटनामा संवेदनहीनता' शीर्षकमा । जसमा पर्याप्त प्रमाण र आधार हुँदाहुँदै ललितपुर जिल्ला अदालतले बलात्कार र ज्यान मार्ने उद्योगका अभियुक्त रिहा गरिदिएको समाचार थियो । माघ २३ को नयाँ पत्रिकामा बालिका बलात्कार घटनामा मिलापत्र गराउनेलाई कारबाही माग गर्दै इटहरीमा प्रदर्शन गरिएको समाचार प्रकाशित भयो । इटहरीको रोयल रिपोर्टमा १४ वर्षीया बालिकाको सामूहिक बलात्कार गर्नेलाई प्रहरीले नै उन्मुक्ति दिएको खुल्यो र सत्ताधारी राजनीतिक दलका केही नेता तथा सुनसरीको प्रहरी प्रमुखसहितको संलग्नतामा घटनालाई गुपचुप पारिएको समाचारमा उल्लेख थियो । त्यही दिनको कान्तिपुरले लेख्यो- इटहरीमा भएको सामूहिक बलात्कार घटना प्रहरी कार्यालयभित्रै गुपचुप मिलापत्र गराइएको प्रकरणमा एसपी र इन्स्पेक्टर निलम्बनको तयारीमा गृह मन्त्रालय लाग्यो ।

धरान सहरमा पनि एक २० वर्षीया युवतीलाई ३ दिनसम्म होटेलमा बन्धक बनाई बलात्कार गरेको समाचार छापियो । महोत्तरीमा ३ वर्षीया बालिका बलात्कार गर्नेलाई १५ महिनापछि १० वर्ष कैद र ५०

हजार जरिवानाको सजाय सुनाइयो । यी त केही प्रतिनिधि समाचार वा घटना मात्रै हुन् । प्रकाशमै नआउने वा नल्याइएका कति होलान् । अनुमान लाउन गाह्रो छ । त्यसकारण पनि झण्डै ५५-६० प्रतिशत बलात्कारका घटना प्रहरी प्रशासनमा दर्ता नै नहुने यथार्थ भोगिरहेको छ आजको नेपाल । नेपालमा १६ वर्ष मूनिका ६४ प्रतिशत बालिका बलात्कृत हुने र हरेक ४ मध्ये १ गरिब परिवारको हुने तथ्याङ्क केही समय अगाडिको उजागर भएको हो । गरिब परिवारमा घट्ने यस्तै घटनालाई मिलापत्र गराउन वा दबाउन सम्भवतः सहज पनि हुँदो हो । नेपालमा अहिले दैनिक ३-४ जना बलात्कारको शिकार भइरहेका छन् । हरेक पूँजीवादी देशमा महिला बलात्कृत हुँदैछन् । कहीं कम होला कहीं बढी । उदाहरणको लागि नजिकको छिमेकी देश भारतमा दिनको झण्डै ९२ जना र अमेरिकामा प्रति मिनेट ८-१० जना बलात्कृत हुन्छन् । हलिउडका नायक विन्सटनले बलात्कार गरेका ६ दर्जन घटनाहरू प्रकाशमा आएका छन् । पूँजीवादी व्यवस्थाले यस्ता घटनालाई बढावा दिइरहेका प्रशस्त उदाहरण छन् ।

प्रहरी अधिकारीले अपराधीलाई साथ दिनु पूँजीवादकै विकृत रूप हो । पूँजीवादी पार्टी एमालेको सरकारले आफ्नो नीति तथा कार्यक्रम र बजेटमा 'मुस्कानसहितको प्रहरी' नारा ल्याई सुन्ने सांसद र जनतालाई हँसाएको थियो । भ्रष्टाचारी, गुण्डा, माफिया, तस्कर, डन, हत्यारा, बलात्कारी वा यस्ता सबै पार्टीमा हुलेर चुनावमा उठ्ने वा उठाउने र हर हालतमा जित्ने जिताउने एमालेले उक्त नारा ल्याउनुको अर्थ यसरी पनि निकालियो- जघन्य अपराधका घटनामा पनि भने जति पैसा वा आर्थिक चलखेल गर्न पाएपछि प्रहरी मुस्कुराई रहन्छ । 'मुस्कानसहितको प्रहरी' को कार्यक्रम यस्तै हो कि ! त्यसपछिको बजेट भाषणमा उल्लेख थियो 'प्रहरी मेरो साथी' । दरबारमार्गस्थित महानगरीय प्रहरी वृत्तमा पनि यो नारा लेखिएको साइनबोर्ड देख्न सकिन्छ । नेपालको राजनीतिमा

अपराधीकरण र अपराधमा राजनीतीकरण सामान्य बनाउने यहाँका पूँजीवादी शासक दलहरू नै हुन् । जघन्य अपराधमा मिलापत्र गराएवापत तथा सिधै अपराधीहरूबाट प्राप्त हुने रकमको ठूलो हिस्सा सरकार चलाउनेहरूको गोजीमा पर्ने गरेको यथार्थ पनि बेलाबखत सुन्ने गरिन्छ । पूँजीवादमा 'म' सोच हावी हुन्छ । आफै खाउँ, आफै लाउँ, आफै रमाउँ भन्दै टिक्ने यो व्यवस्थामा प्रहरी मेरो साथी भन्ने नाराले प्रहरी अपराधीहरूको मात्र साथी बन सकेको देखिन्छ । प्रहरी व्यक्ति होइन संस्था हो । अझ राज्यको प्रतिनिधि हो ।

राज्यव्यवस्था जस्तो छ व्यवहार त्यस्ता संस्थाहरूबाट त्यस्तै व्यवहार हुनु स्वाभाविक पनि हो । तर राज्य र त्यसका प्रतिनिधि संस्थाहरूलाई आफू प्रति जवाफदेही बनाउने दायित्व जनताको पनि हो । चुनावद्वारा जनमत लिई राज्यको जिम्मेवारीमा पुगेका दल र तिनका संयन्त्रले जनताको जिम्मेवारी लिए कि लिएनन्, भन्नेतर्फ जनताको जबसम्म चासो जाँदैन तबसम्म केही हुने छैन । जघन्य अपराध गर्नेमात्र होइन त्यस अपराधलाई आर्थिक चलखेल गरेर लुकाउन लागिपर्ने मतियारहरू पनि उत्तिकै अपराधको भागीदार हुनुपर्छ । बलात्कारी, भ्रष्टाचारी, मानव तस्कर, देशद्रोहीलगायत जघन्य अपराधका अपराधी र मतियारलाई मृत्युदण्डको बन्दोबस्त गराउन जनताले संघर्ष गर्नुपर्छ । यसको निम्ति संविधान संशोधन अहिलेको आवश्यकता हो । तब मात्र महिलाले भोग्नुपरेका यस्ता कहालीलाग्दा घटनामा कमी आउने छ । यस्ता घटनामा पूर्णविराम लाग्न त समाजवादी व्यवस्था नै अपरिहार्य छ । तर त्यसको निम्ति अझै समय लाग्ने भएकोले यस्ता केही कडा कानूनहरूमार्फत पीडितलाई न्याय र पीडकलाई सजाय दिई जघन्य अपराधका घटनामा कमी ल्याउन सकिन्छ । पूँजीवादी सरकारमा भागबण्डा गर्दै आएका र अझै पनि भागबण्डाको तयारीमा लागेका एमाले, माओवादी केन्द्रलगायत पार्टीले किन ध्यान दिदैनन् ? आश्चर्य लाग्छ ।

सत्ता, शक्ति र सम्पत्ति

- एसडी. राजचल

नेपालका सरकार प्रमुखहरू बेला बेलामा अप्रत्याशित निर्णयका कारण चर्चामा आउने गर्दछन्। केही दिन अगाडि मात्र बृद्धभत्ता वितरणको क्रममा उमेर घटाउँदा र भूकम्प पीडितलाई उपलब्ध गराउने राहत रकम बढाएको घोषणा गरेर चर्चामा आएका प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवा पुनः आर्थिक कारणले चर्चामा आउने तयारी गरिरहेको छ। यी दुवै शीर्षकमा बाँडने रकमप्रति कसैले पूर्वाग्रह वा दुराग्रह राखेर विरोध वा आलोचना गरेको भन्दापनि मुलुकको अर्थतन्त्र र राज्यकोषको बाँडफाँड गरेर राजस्वलाई दुब्लो बनाउँदै लगेकोमा विरोधको अभिव्यक्ति हो।

नेपालको आर्थिक अवस्था जर्जर रहँदै आएको छ। वैदेशिक ऋणमा नेपाल चर्लुम्म डुबेको वर्तमान यथार्थ निसन्देह कहलिलागदो छ। युवाजनशक्तिलाई विदेशमा सस्तो ज्यामीको रूपमा पठाए बापत प्राप्त रेमिट्यान्सले हाम्रो देशको कूल आम्दानीको २९ प्रतिशत भाग ओगटेको धेरैलाई जानकारी भएको विषय हो। दातुनिकायबाट देशको विकासको नाममा आएको सहयोग, निर्व्याजी ऋण र कम व्याजदरको ऋण नेपालको आम्दानीको श्रोत हुँदै आएको पनि दशकौं भैसकेको छ। नेपालको राजस्वबाट उठ्ने कूल रकम भन्दा बढी रकम सरकारी कर्मचारीहरूको सेवा, सुविधा र भरणपोषणमा खर्च हुने गरेको तथ्याङ्क सार्वजनिक भैसकेको छ। यस्तो दयनीय आर्थिक अवस्थालाई माथि उठाउन पहल गर्नुको साटो जनताको सम्पत्तिको रूपमा रहेको राजस्व वर्तमान सरकारले जथाभावी बाँड्नु कस्को हितमा छ? अतिकम विकसित मुलुक र गरीबको विकराल समस्या भोग्दै आएको देशका सरकार प्रमुखहरूको ध्यान कतातिर गएको छ? सोचनिय विषय छ। गरिवीको प्रतिशत घटाउने, प्रतिव्यक्ति आय बढाउने, प्रगतिशील कर प्रणालीको

माध्यमबाट राजस्व संकलन गर्ने, सरकारी आयबाट देशका विभिन्न ठाउँहरूमा उद्योग कलकारखाना खोल्ने, खोलिएका उद्योग कलकारखानाहरूलाई जोगाउने, विदेशी नागरिकको लगानीमा खोलिएका निजी उद्योग कलकारखानालाई सरकारी नियन्त्रणमा ल्याई सञ्चालन गर्ने जस्ता कार्यक्रमहरू ल्याई बहुमत जनताको हित गर्ने दायित्व बोकेको सरकारहरूले सस्तो लोकप्रियताको नाममा देशको ढुकुटी संचालन गर्नु हुने थिएन। यसका साथै व्यक्ति प्रसिद्ध हुने प्रकृतिका कार्यक्रमहरूले न व्यक्तिको न देशको नै हित हुन्छ। समग्रमा यो देश र जनता दुवै पक्षको अहितमा नै हो।

यतिखेर मुलुकमा नयाँ सरकार गठन हुँदैछ। संविधान अनुसार स्थानीय, प्रदेश र प्रतिनिधिसभाका निर्वाचनहरू सम्पन्न भैसकेका छन्। स्थानीय तहको परिणाम सार्वजनिक भएर पनि जनप्रतिनिधिहरू विकासका कामहरूमा व्यस्त छन् भने प्रदेश सभाका सांसदहरूले सपथ ग्रहण संगै काम शुरू भैसकेका छन्। मुख्यमन्त्री र सभामुख छान्ने कठिन काम पनि दलहरूले भर्खरै सम्पन्न गरिसकेका छन्। प्रतिनिधिसभाका सांसदहरूले अवको केही दिनमा संसद भवन छिर्दैछन्। कथित बाम गठबन्धनको बहुमतको सरकार बन्ने निश्चित प्रायः भैसकेको छ।

हालको सरकारका सरकार प्रमुख नेपाली कांग्रेसका सभापति शेरबहादुर देउवा आफ्नो प्रधानमन्त्रीको पदबाट सहज अवतरणको शुभ समय कुँदैछन्। यस हिसाबले उनी छिट्टै पार्टी सभापतिको पदमा खुम्चिँदै छन् भन्ने प्रधानमन्त्रीको यो उत्तरार्ध समयमा गरेको निर्णय थप आश्चर्यको विषय भएको छ। ओरालो लागेको नेपालको अर्थतन्त्रलाई थप ओरालोतिर धकेल्ने कामगरेबाट उनको

आलोचकहरू बढेको हो। जाँदा जाँदैको प्रधानमन्त्री देउवाले थप १४ करोड रुपैयाँ राज्यकोषबाट निकाल्दै गरेको समाचारले उनको राजनीतिक कदलाई थप खुम्च्याएको छ। आर्थिक सहायता वितरणको नाममा ऐनलाई देखाएर राज्यकोषको चरम दुरुपयोग गर्दै कानुनी ढकैती गर्ने क्रममा देउवा हालसम्मका आखिरी प्रधानमन्त्री बन्दैछन्। उनले यति धेरै रकम वास्तविक रूपमा पीडितको नाममा खर्चिरहेका छैनन्। आर्थिक अवस्था कमजोर भएका कारण स्वास्थ्य उपचार गर्न नसकेर 'इन्तु चिन्तु' भएका नेपाली नागरिकहरूलाई बाँड्दै छैनन्। साथै उनले यो रकम भूकम्पको कारण गाँस, बास र कपास ठेगान नभएका कुनै पीडित नेपालीलाई दिँदै छैनन्। बरु राज्यको यत्रो रकम आफ्ना इष्टमित्र र नातागोतालाई बाँड्दै छन् र तिनीहरूको सहानुभूति बटुल्न खोज्दैछन्। सवैलाई जगजाहेर भएको कुरा हो, आर्थिक अवस्था दयनीय भई अस्पतालमा उपचार गराउन कठिन भएका नागरिकहरूको जीवन रक्षाको लागि यो शीर्षकमा रकम विनियोजन गरिएको हो। अकालमा ज्यान गुमाउन नपरोस् भन्ने नै यसको उद्देश्य हो। कुनै विरामीले यसबाट रकम प्राप्त गर्नका लागि अस्पतालको बिल भर्पाई नेपाल सरकार समक्ष पेश गर्नु नितान्त आवश्यक छ र यो उक्त शीर्षकको कार्यविधिमै उल्लेख भएको कुरा हो। तर शक्ति र सत्ताको उन्मादले घाइते भएका र निर्वाचनको परिणामले भण्डै बेहोस् भएका प्रधानमन्त्री देउवाले १ हजार ६४ जना नागरिक (आफ्ना मान्छे) हरूलाई आर्थिक सहायता रकम उपलब्ध गराउनका लागि प्रस्ताव पेश गर्न गृह मन्त्रालयलाई ठाडो आदेश दिएको छ। आगामी मन्त्रीपरिषद्को बैठकमा सो विषय निष्कर्षमा पुग्ने भएको छ।

सरकारले निर्णय गरी बाँड्ने तयारीमा रहेको उक्त रकम

प्रति व्यक्ति २५ हजार रुपैयाँदेखि २५ लाखसम्म वितरण गर्न लागिएको हो। कसलाई, कसरी र किन सो रकम बाँड्ने गइरहेको हो त्यसको विषयमा कुनै आधार तय भैसकेको छैन अर्थात् प्रधानमन्त्री देउवा मौन छ।

जुन रकम प्रधानमन्त्रीले जुन शीर्षकबाट जुन जुन व्यक्तिलाई वितरण गर्न गइरहेको हो, त्यो समेत उचित देखिँदैन। आर्थिक अवस्था पहिचान गरी अस्पताल खर्च के कति भयो सोको जाँचबुझ गरी वितरण गर्नुपर्ने उक्त रकम नेपाली कांग्रेसका नेता, पूर्वसांसद, लगायत आफ्नो नजिकको नातागोता र इष्टमित्रलाई बाँड्ने तयारी देउवा हिजोको राणाकालिन र पंचायतकालीन सरकारप्रमुखहरू भन्दा कुनै अर्थमा फरक देखिँदैन। पूर्वमन्त्री र पार्टीका जिल्ला सभापतिहरू समेतलाई बाँड्ने लागेको उक्त रकम सदुपयोग गर्न वा पीडितलाई दिन होइन भन्ने व्यहोरा बुझ्न गाह्रो छैन।

यसरी लाभको पद धारण गर्ने राजनीतिक दलका नेताहरूले राज्यकोषबाट अनुचित लाभ लिने र आफ्नो नातागोता अनि इष्टमित्रलाई बाँड्ने कार्यक्रम नौलो भन्ने पटककै होइन। यही कारणले पनि राजनीति गर्न थालेका र गर्दै नगरेकाहरू पनि लाभको पद धारण गर्न लालायीत भएको वर्तमानको यथार्थ कसैले लुकाएर लुक्दैन। नेकपा एमालेका एक प्रभावशाली नेताले एउटा टेलिभिजन अन्तर्वातामा आफ्नो उपचारकै लागि पनि एक पटक प्रतिनिधिसभाको सांसद बन्न उपल्लो नेतालाई अनुरोध गर्न गएको तर आफ्नो नाम समानुपातिकको नामावलीमा नसमेटिएको दुखेको पोखेको धेरै पुरानो भएको छैन।

त्यसो त मौसममा आउने परिवर्तन, बेला बेलामा थुप्रै मानिस विभिन्न प्रकारका रोगहरूबाट ग्रसित हुँदै आइरहेका

छन्। बढ्दो वातावरण प्रदूषण, अस्वस्थकर खाद्य पदार्थ, बढ्दो गरिवी, नागरिक भावनाको कमीका कारण भएका सडक दुर्घटना आदि इत्यादिका कारण थुप्रै मानिसहरू विरामी हुने र अंगभंग हुने गरेका छन्। विरामी र अकालमा मृत्युका समाचारहरूले हाम्रो दैनिक पत्रपत्रिकाका पानाहरू भर्ने गरेको पनि नपाइने होइन। गरिवीका कारण कैयौं मानिस उपचार नपाएर मृत्युवरण गर्ने गरेका समाचारहरू त सरकार प्रमुखहरूले पनि सुनेकै हुनुपर्दछ। यसरी विरामी भएका मृत्युवरण गर्ने गरेका समाचार पनि तिनीहरूले पढेकै हुनुपर्दछ। तर पनि सामान्य उपचार सेवाकै लागि राज्यकोषको रकम दुरुपयोग गर्दै विदेशको कुनै प्रतिष्ठित, महंगो र अत्याधुनिक सुविधा सम्पन्न अस्पतालमा उपचार गर्न जाने बानी भएका नेताहरूले गर्दा देशको आर्थिक अवस्था जर्जर हुँदै आएकोमा विवाद नहोला। यसरी सुविधा लिने मध्ये पूर्व प्रधानमन्त्री नेकपा एमालेका नेता केपी ओलीको नाम पनि अग्रपंक्तिमा आउँछ। उनले आफ्नो उपचारको लागि राज्यकोषबाट १७ करोड रुपैयाँ खर्च गरेको कुरा सायदैले मात्र बिर्सको हुनसक्छ। त्यसैगरी विभिन्न प्रधानमन्त्री र मन्त्रीहरूले आफू सत्ता र शक्तिमा रहँदा आफ्नो उपचारमा व्यक्तिगत रकम खर्च गरेको इतिहास थोरैले मात्र पढेको होला। यसरी अनावश्यक र अनुचित तवरले राज्यकोष खर्च गर्दै हिँड्नु, रकम बाँड्दै हिँड्नु पनि भ्रष्टाचारको ज्वलन्त नमूना हो र कानुनी ढकैती हो। भ्रष्टाचार गर्ने र ढकैती गर्नेलाई नेपालको प्रचलित कानून अनुसार तिनीहरूलाई कडा कारवाही गर्नुपर्ने हो।

तर “डाडु र पन्यु आफ्नै हातमा” भन्ने प्रचलित नेपाली उखान भैं यी दुवै चीज एकै व्यक्तिको निहित भएपछि सोझा र सरल मान्छेलाई ठग्न

सजिलो हुँदोरहेछ भन्ने कुरा देउवाले प्रमाणित गरिदिएको छ। राज्यकोषको नियन्त्रण सरकारका अर्थमन्त्रीमा हुन्छ। वर्तमान अर्थमन्त्री नेपाली कांग्रेस बृत्तकै हो। अर्को कुरा हालको मन्त्रीमण्डलको स्वरूप सहमतीय प्रकृतिको हो। अर्थात् उचित वा अनुचित, सदुपयोग वा दुरुपयोग, कानुनी वा गैरकानुनी सबै प्रकारका कृत्यहरूमा गर्ने भंग सहमति। सायद यस्तै कामको लागि सिद्धान्तहीन सहमतिको आवश्यकता परेको हुँदो हो शासक दलहरूलाई। यस हिसाबले ‘काले काले मिलेर खाउँ भाले’ भन्ने अर्को भनाईसँग पनि यी सत्तासीन दलहरूको काम कारवाही मेल खान आउँछ।

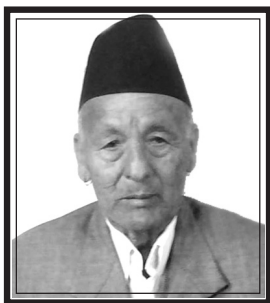
जनताले रगत पसिना बगाएर कमाएको धनको निश्चित प्रतिशत सरकारलाई तिरेको हुन्छ। देश र जनताको हितमा सरकारले रकम सदुपयोग गरोस् भन्ने उद्देश्यले। खाडी मुलुकमा गएर श्रम बेच्छुन् हाम्रा नेपाली कामदारहरू। तन्तलापुर घाममा आफ्नो श्रम बेच्छुन्, विदेश जानेक्रममा। घर, खेत या त बेचेका हुन्छन् या बन्धक राखेका हुन्छन्। यसरी अथक मेहनत गरेका जनताबाट उठेको कर वा रेमिट्यान्सबाट विलासिताको दिन बिताउने र खर्च जोहो गर्ने अनि प्रगति र समृद्धिको नारा लगाउने नेताहरूलाई लाज नलाग्नु पनि आश्चर्य कै विषय मान्नु पर्ला। हजारौं जनताको रगतमा मोज मस्ती गर्ने लाजविहिन नेताहरू वास्तवमा यो देशका कलंकहरू हुन्। परिश्रमी जनताका दुश्मनहरू हुन् र विदेशीएका लाखौं नागरिकहरूका प्रगतिका बाधकहरू हुन्। यिनीहरूको पतन जति छिटो हुन्छ त्यति नै यो देशको भविष्य उज्यालो हुन्छ, मात्र जनताको सचेतना र जागरुकपनाको खाँचो छ।

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

जन्मः
वि.सं. १९८९

स्व. जनकलाल महर्जन

स्वर्गारोहणः
वि.सं. २०७४/१०/२२

यस पत्रिकाका सहयोगी एवं शुभचिन्तक ई. गणेश बहादुर महर्जनका पुजनीय पिता

श्री जनकलाल महर्जनको २०७४ माघ २२ गते ८५ वर्षको उमेरमा

असामयिक निधन भएकोमा हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दै

शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

सहिद साप्ताहिक परिवार

मानव बेचबिखन विरुद्ध

सारा नेपाली एक होऔं।

नेपाल सरकार

सूचना तथा सञ्चार मन्त्रालय

सूचना विभाग

ओलीको मोदीप्रति नूनको सोभो

नेपाली साहित्य जगतका प्रसिद्ध कथाकार गुरुप्रसाद मैनालीको प्रशिद्ध कथा 'कर्तव्य' मा एउटा भनाइ छ- 'नबोलाइकन त कुरुर पनि नजाओस् ।'

भर्खै (माघ १८ र १९ गते) भारतीय विदेशमन्त्री शुष्मा स्वराजले २ दिने नेपाल भ्रमण गरिन् । सन् २०१४ मा विदेशमन्त्री बनेपछि नेपालमा सातौं पटक आएको स्वराजको यस पटकको भ्रमण नेपालमाथि भारतीय हस्तक्षेप र नेपाली नेताहरूको आत्मसमर्पण अफ पुष्टि भयो । नेपाल सरकारको निम्तामा आएका स्वराजलाई सोल्टी होटलमा गएर ओली र प्रचण्डले आत्मसमर्पण गरे । प्रधानमन्त्री देउवाले पनि स्वराजलाई कसको निम्तामा नेपाल भ्रमण र एजेण्डा के हो सोध्ने साहस गरेनन् । २ पटक टेलिफोन वार्ता भएपछि मोदीले ओलीको धनुष्टङ्कार रुप हेर्न पठाएको स्पष्ट भयो । ओलीले स्वराजलाई रात्रीभोज खुवाए । भारतको गणतन्त्र दिवसको दिनमा भारतीय दूतावासले बोलाएको दिवाभोजमा नगई साखुल्ले बनी टोपल्ल खोजेका ओली भारतीय दबाबमा भोलिपल्टै दूतावासले आयोजना गरेको साँगातिक कार्यक्रममा राष्ट्रपतिलाई नै लिएर पुगे । यो पनि ओलीको मोदीप्रति नूनको सोभो नै त होला ।

मोदी सरकारको अन्तिम बजेट भाषणको दिन स्वराजलाई मोदीले नेपाल किन पठाए अनि ओलीले किन बोलाए ? कतै चुनावको समयमा भारतीय शासक वर्गसँग लिएको सहयोगको हिसावकिताव माग्न वा दिन त होइन ? यो गाउँगुई पनि नसुनिएको होइन । के ओली प्रधानमन्त्री भएर नेपालको नदीनाला र प्राकृतिक स्रोत भारतीय एकाधिकार पूँजीलाई दिएर चुक्ता गर्दैछन् ?

त्यसरी भारतसँग सहयोग लिनेमा भक्तपुर क्षेत्र नं. २ का एमाले प्रतिनिधि पनि छन् । जसले भारतको मोदी सरकारको युवा दस्ता शिवसेनासँग चुनावअघि दिल्ली गएर ७ करोड मागी ल्याएका रहेछन् । चुनावपछि पनि त्यो हिसाब बुझाउन दिल्ली गएको चर्चा सुनियो । सिंगो एमाले पार्टीले के-कति सहयोग लियो होला ! अनुमान लाउन मुश्किल पर्ने चर्चा पनि व्यापक छ ।

नाकाबन्दीको समयमा भारतप्रति कडा र कठोर रूपमा प्रस्तुत भएका ओलीलाई भारतले नरुचाएको चर्चा सुनियो । तर एमाले वा ओलीलाई चोख्याउनकै लागि नाकाबन्दीको 'ग्राण्ड डिजाइन' मोदी सरकारले नै गरेको भन्नु दुईमत नहोला । विना रक्तपात शान्तिपूर्ण ढङ्गले कानुनी रूपमै जसरी सिक्किमलाई भारतले आफ्नो एउटा प्रान्त बनायो, ठीक त्यसरी नै नेपाललाई आफ्नो अर्को प्रान्त बनाउने अभियानमा लागेको छ । त्यसअनुरूप नेपालको संविधानमा पहिलो संशोधन भारतको दबाबमा एमाले सरकारले पारित गराइसकेको छ । अफ त्यो अभियान पूरा गर्न वा भारतको सपना साकार पार्न एउटा फूर्तिलो घोडा मोदी सरकारलाई चाहिएको थियो । नेपाल हडप्न हर प्रयत्न गरिरहेको भारतले काँग्रेस, एमाले, माओवादी, मधेसवादीलगायतका अनेक घोडा फेरिसकेको छ । अब अफ बढी फूर्तिका साथ कुद्ने घोडाको रूपमा मोदीले 'वाम गठबन्धन' तयार पारिदिएको छ । जसको लगाम भारतसँग छ र त्यो लगाम कस्को लागि पनि मोदीले स्वराजलाई नेपाल पठाएको हुनसक्छ । स्वराजले नेपालको परराष्ट्र र रक्षा मामिला भारतले हेर्न पाउनुपर्ने माग राखेको विषयले यसलाई थप पुष्टि गर्दछ ।

यदि अबको सरकारले मोदीको यो माग पूरा गरिदिए नेपाल भारतकै एउटा प्रान्तसरह रहनेछ । यस्तो देशघाती कदमविरुद्ध नेपाली जनता सचेत हुनैपर्छ ।

नाकाबन्दीको समयमा नेपाली काँग्रेसको सुशील कोइरालाको सरकारलाई हटाई केपी ओलीलाई सरकारको नेतृत्व दिएको भारतले नाकाबन्दी फिर्ता नलिई भारतको भ्रमण गर्दिन भनी टोपल्ले ओलीलाई २०७२ फागुन ७ गते भारत भ्रमण बोलायो । ओली भारत भ्रमणबाट फर्केलगत्तै नाकाबन्दी फिर्ता लियो । अनि प्रचार गराइयो कि ओलीले मोदीलाई घुँडा टेकाए, भारतलाई गलाए । महाकाली सन्धीलगायत दर्जनौं देशघाती कामबाट बिटुलिएको एमाले र ओलीलाई 'गंगा जल' छर्केर शुद्ध पार्ने यो भन्दा दमदार अवसर अरु के होला ? ओलीलाई 'राष्ट्रवादी' को पगरी गुथाई दिन भारत सफल भो । फलस्वरूप 'वाम गठबन्धन' नामको नयाँ र फूर्तिलो घोडा तयार भयो । संविधान बन्दै गर्दा आन्दोलनमा रहेका माओवादी अध्यक्ष प्रचण्डले एमाले अध्यक्ष ओलीलाई मानसिक रोगी भनेका थिए भने ओलीलाई अविश्वास प्रस्ताव राखी काँग्रेससँग मिल्न गएका प्रचण्डलाई ओलीले लम्पसारवादी भनेका थिए । भारत सरकारको भूमिका र दबाबले नै 'मानसिक' रोगी र 'लम्पसारवादी' एक भएको अनुमान लगाउन देशभक्त नेपाली जनतालाई त्यति गाह्रो भएन । स्मरण रहोस् नाकाबन्दीको समयमा नेपाल मजदुर किसान पार्टीका सांसदहरूले मात्र सांसदमा नाकाबन्दीको विरुद्ध नारा र भारतीय दूतावास घेराउ गरेका थिए । यसले नाकाबन्दीलाई अन्तर्राष्ट्रियकरण गराएको थियो । त्यही दबाबमा भारतले नाकाबन्दी फिर्ता लिएको थियो ।

भारतीय शासक वर्गको सहयोगमा चुनावमा धेरै स्थान जितेको एमालेले भारतले भनेजस्तो संविधान संशोधन गरिदिने वाचा गरेको हुनुपर्छ । त्यही वाचा सम्भाउनको लागि पठाइएको मोदीको दूत स्वराजलाई ओलीले नूनको सोभो गर्ने वचन दिई ढक्क बनाई पठाएको पनि हुनसक्छ । त्यसकारण अबको संसदको प्रमुख एजेण्डा संविधानको दोश्रो संशोधन बन्नेमा पनि दुईमत नरहला । त्यस्तो वाचा सम्भाउने उपयुक्त पात्र भारतीय विदेशमन्त्री शुष्मा स्वराजबाहेक अरु को होला र जसको स्पष्ट उदाहरण संविधान लेखनजस्तो नेपालको आन्तरिक मामिलामा चित्त नबुझाई भारत सरकारले नेपालमा नाकाबन्दी लगाउँदा, भारतीय केही सांसदहरूले विरोध गरी बोलेको विषयमा २०७२ मंसिर २१ गते भारतको राज्यसभामा विदेशमन्त्री शुष्मा स्वराजले दिएको जवाफ पनि हो । स्वराजले त्यतिबेला दिएको जवाफको केही अंशको नेपाली भावानुवाद यस्तो थियो - 'जुन समय यो संविधान बन्दै थियो, तपाईंहरूलाई थाहा छ कुन स्तरको इन्जमेन्ट (संलग्नता) भारतको थियो, जनवरी २०१५ मा विद्या भण्डारी यहाँ आईन् । मार्च २०१५ मा बाबुराम भट्टलाई यहाँ आए । जुलाई २०१५ मा प्रचण्ड यहाँ आए । जुनमा म स्वयम् त्यहाँ गएँ । त्यहाँ गएर अन्तर्राष्ट्रिय दाता सम्मेलनमा मात्र भाग लिएर आईन्, हर एक नेतालाई भेटेर र ओलीजीसँग त अलगै भेटेर कुरा गरें । यो इन्जमेन्ट के कम थियो । ती पार्टीहरूलाई हेर्ने हो भने सबै ठूला पार्टीमा आउँछन् । शेरबहादुर नेपाली काँग्रेस, विद्या भण्डारी एमाले र यी दुई सत्ताधारी एक अर्काको सहयोगी दल हुन् ।

प्रचण्ड र बाबुराम प्रमुख विपक्षी यिनीहरूसँग हाम्रो इन्जमेन्ट थियो । एकदिन यस्तो थिएन जुन दिन नेपालबाट कोही आउँदैनथ्यो । तर मैले केवल ४ जना ती ठूला व्यक्तिको कुरा गरें र यो जनवरीदेखि अगष्टसम्मको कुरा थियो र जुनमा म आफैँ गएर कुरा गरें । तर अगष्ट र सेप्टेम्बरको बीचमा के कुरा भयो ? यो भयो नै सबथोक अचानक र संविधान बन्ने कुरा त्यतिकै टरिरहेको थियो, अचानक एकदिन संविधानसभाको बैठक बोलाईयो र संविधान पारित गर्न लागिंयो र २ दिनको बीचमा विनाछलफल, बहस संविधान पारित गरियो । यो नाकाबन्दी पहिलो होइन राजीव गान्धीजीको पालामा पनि लगाइएको थियो।'

नाकाबन्दीको समयमा स्वराजले नेपालका पूँजीवादी शासक दल र त्यसका नेताप्रति राखेको भनाइले उनको यो भ्रमण त्यही 'इन्जमेन्ट' सिलसिलाका रूपमा लिन सकिन्छ । नेपाललाई नाकाबन्दी लगाउन भारतमात्र होइन भारतलाई त्यति सास्ती दिएर इन्जमेन्ट गराइ राख्ने नेपालका शासक दल र त्यसका नेताहरू पनि दोषी हुन् । देशको आन्तरिक मामिलामा विदेशी हस्तक्षेप निम्त्याउने दल र त्यसका नेतालाई कारबाही गर्ने बन्दोबस्त नभएसम्म नेपाल र नेपालीले शान्त र सुखपूर्वक बस्न र बाँच्न पाउने छैनन् । नेपालको संविधानअनुसार सबै तहको चुनाव सम्पन्न भइसक्यो । अब प्रदेश र केन्द्रको सरकार गठन प्रक्रियामा छ । नेपालको संविधान आफ्नो हातबाट फुस्केपछि विनाछलफल, बहस अचानक पारित भयो भन्दै पुर्पूरोमा हात राख्न बाध्य भारत अबको एमाले सरकार र उसका काम

कारबाही आफ्नो प्रत्यक्ष निगरानीमा होस् भन्ने चाहन्छ । स्वराज त्यही इन्जमेन्ट को लागि नेपाल आएको थिइन् । एमाले र माओवादी केन्द्र कसरी बुझ्नुपर्छ ?

एमाले अध्यक्ष ओलीले चुनाव अघि बोलेका थिए- 'यो निर्वाचन नयाँ युगमा प्रवेश गर्ने अन्तिम लडाईँ हो, वाम गठबन्धनले देशलाई पार लाउनेछ ।'

चुनावबाटै आमूल परिवर्तन ल्याउन सकिन्छ भन्ने विचार कम्युनिष्ट आन्दोलनमा देखा परेको संशोधनवादी विचार हो । यस विचारले पूँजीवादलाई अफ बलियो बनाउँछ र बहुमत जनतालाई दुःखमा राख्छ । संशोधनवादी विचार नक्कली कम्युनिष्टले राख्छन् । अब एमाले र माओवादी केन्द्र नक्कली कम्युनिष्ट भन्नेमा दुई मत छैन । त्यसकारण एमाले अध्यक्ष ओलीले बोलेको नयाँ युग भनेको के हो ? सरकार नबन्दै 'इन्जमेन्ट' को लागि स्वराजलाई निम्ता र वान टु वान घण्टीको वार्ता अनि सरकार बन्ने बित्तिकैको मोदीको नेपाल भ्रमणलगायतले नेपाललाई सिक्किमीकरणको बाटो हुँदै नयाँ युगमा प्रवेश गराउने 'वाम गठबन्धन' को प्रपञ्च त होइन ।

यदि यस्तो हो भने लेण्ड्रूप दोर्जेको नेपाली संस्करण बन्न आतुरहरूविरुद्ध नेपाली जनताले मुठी कस्ने समय आइसकेको छ । विस्तारवादी भारतको मोदी सरकार पनि होसियार हुनु । नेपाल सरकारको निम्तोबिना आफ्ना प्रतिनिधि या दूत अबदेखि नेपाल नपठाउनु । नेपालका नेताहरूलाई लेण्ड्रूपजस्तै बनाउने भारतीय विस्तारवादविरुद्ध पनि नेपालीमात्र होइन दक्षिण एसियाकै सबै सार्वभौम देश जुमुराउँदै छन् ।

“रानी पोखरीको टेण्डर” हेर्न भक्तपुरमा हाउसफुल

नेपालको मुटुमा रहेको रानीपोखरीको निर्माण पुरातात्विक ढंगले पुरानै शैलीमा या आधुनिक शैलीमा भन्ने विवादले निर्माण कार्य बन्द भैरहेको समयमा भक्तपुरमा “रानीपोखरीको टेण्डर” आहवान गरी रानी पोखरीको निर्माणको वास्तविकता यथार्थलाई चित्रण गर्दै आस्था सांस्कृतिक परिवारले “रानीपोखरीको टेण्डर” नाटक मञ्चन गरिरहेका छन् ।

आफ्नै थिएटर आस्था थिएटर भक्तपुरस्थित लिवालीमा माघ २९ गते “रानीपोखरीको टेण्डर” हेर्न पुग्दा थिएटर हाउसफुल थियो ।

त्यो दिन नेपाल मजदुर किसान पार्टीका अध्यक्ष नारायणमान बिजुक्छे, संस्कृतिविद तेजेश्वर बाबु ग्वंगलगायत विशिष्ट व्यक्तिहरू पनि सहभागी थिए ।

१६ औं शताब्दीका कान्तिपुरी नगरीका प्रतापी राजा प्रताप मल्लले आफ्नो माइलो छोरा चक्रवर्तेन्द्र मल्लको मृत्युको शोकमा ढुबेकी महारानीलाई मन शान्त पार्न अहिलेको रानी पोखरी बनाउन लगाएका थिए ।

२१ औं शताब्दीको समयमा २०७१ चैत्र १२ गतेको भूकम्पले रानीपोखरी पनि भत्केको थियो । तहसनहस रानीपोखरी पुनःनिर्माणको लागि राष्ट्र प्रमुख विद्यादेवी भण्डारीले २ वर्ष अघि पुनःनिर्माण गर्ने उद्घाटन गरिएपनि अहिलेसम्म पुरा भएको छैन । अफ विवादको कारण निर्माण समेत रोक्का भैरहेको छ ।

यसै विकृति घटनालाई जनमानसमा प्रष्ट पार्ने काम यो नाटकले देखाएको छ ।

प्रताप मल्लले रानीपोखरी निर्माण गर्ने घोषणाबाट सुरु भएको नाटक प्रताप मल्लको शालिक बनाउने टेण्डर घोषणा गरे समापन भएको छ । ठ्याक्कै डेढ घण्टाको यो नाटक सबै नेपाली जनताले हेर्नैपर्ने नाटकको रूपमा लिन सकिन्छ ।

प्रताप मल्लसमेत पात्रको रूपमा ल्याइएको यो नाटक मञ्चनमा अहिलेको प्रम वा महानगरपालिकासँग तुलना गरेर हेर्ने हो भने देशको विकृति छर्लङ्गै देखाएको महशुस भयो ।

कुनैपनि विकास निर्माण

कार्य कमिसन घुसखोरी, नाफाघाटा, ठेक्कापत्ता, जग्गा किनबेचमा समेत राज्य, नेता, ठेकेदार, जग्गा दलालहरू कसरी संलग्न हुन्छन् भनेर प्रष्ट देखाएको छ ।

एउटा ठेकेदारबाट समेत अख्तियारलाई समेत कसरी प्रभाव पार्ने रहेछ भन्ने देखाएको छ ।

सोह्रौं शताब्दीको प्रताप मल्लको त्यसताकाको भूमिका र ठेकेदार कम्पनीको राज्य कन्स्ट्रक्सनले अहिलेको विकृतिलाई

उदङ्ग्याउन सफल भएको नाटक रानीपोखरीको टेण्डर हो ।

कलाकारहरूको भेषभूषा, बोली, निर्देशन नाटक मञ्चन हुँदा अब के होला भन्ने उत्सुकता बढाएको छ ।

निरज लवजुले साहित्यकार अजय शुक्लाद्वारा लिखित “ताजमहलके टेण्डर” हिन्दी नाटकलाई नेपालीमा भावानुवाद गरी रमेश प्रजापतिको परिकल्पना निर्देशन रहेको सबै कलाकारको सफल प्रस्तुति हो रानीपोखरीको टेण्डर नाटक ।

माघ २४-२६ सम्मको कार्यक्रमलाई दर्शकको अनुरोधले

फागुन ४सम्म मञ्चन गर्ने आस्थाले जनाएको थियो ।

जनसेवा नमूना विद्यालय

प्रकाश पार्नुभयो ।

सल्लाहकार ई. दुर्कमान महर्जनले नमूना विद्यालय बनाउन गुर्योजना कसरी बनाउनेबारे छलफल र सुझाव लिन बैठक बसेको अवगत गराउनुभयो । वहाँले विद्यार्थीलाई आफ्नो क्षेत्रका कला, संस्कृति, सरसफाई, दैनिक कार्यमा सहयोग गर्न सक्ने वातावरण बनाउनुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

सुझाव राख्ने क्रममा नेकपा माओवादी केन्द्रका शम्भुराम महर्जनले कला, संस्कृति, धर्मको संग्रहालय विद्यालयमा हुनुपर्ने, शैक्षिक विकासको अधिकार स्थानीय तहमा आइसकेकोले नगरपालिका आफै लागुनुपर्ने हो तर केही गरेको छैन भन्दै वडा अध्यक्षको चाहनाले मात्र केही हुनेवाला छैन भन्नुभयो । देशमा सरकार आफ्नै हुने भएकोले सम्बन्धित क्षेत्रमा घघच्याउने काम गर्न तयार रहेको बताउनुभयो ।

नेमकिपाका नारायण महर्जनले गुर्योजना बनाउँदा ३ वर्ष र ५ वर्षको मात्र नभै कम्तीमा २५ वर्षमा के गर्ने भनेर अहिले नै सोच्नुपर्ने बताउँदै ३ वर्षकोमात्र योजना भोलि अपूरो हुने सम्भावना छ भन्नुभयो । वहाँले बिरोलोको सिकार गर्न बाध मार्ने हतियार तयार गर्नुपर्ने बताउनुभयो । नमूना गुणस्तरीय शिक्षा निर्देशिकामा प्रष्ट किटान हुने भएकोले हामी सबै मिलेर कार्यान्वयन गरेमा नमूना विद्यालय बन्छ भन्नुभयो ।

वहाँले प्रादेशिक सरकार

बनिसकेको अवस्थामा आ-आफ्नो प्रदेशको समृद्धिसँगै काठमाडौंमा रहेका जनता आफ्नै क्षेत्रमा फर्कने र बाहिरबाट आएकाको छोरा छोरी अभाव हुने भएकोले स्थानीय विद्यार्थी संख्या बढाउन आजैबाट सोच्नुपर्ने बताउनुभयो ।

वहाँले भक्तपुर नपाले अर्को नमूना कार्य शैक्षिक क्षेत्रमा कक्षा ८ को परीक्षा लिने र पाठ्यक्रमसमेत तयार पार्ने काम भएको स्मरण गर्दै नेपाले पनि अनुशरण गरी शिक्षामा उत्पादन श्रमसँग जोड्न आग्रह गर्नुभयो । एमालेका सरव कुमार महर्जनले कम लागतमा बढी सफलता हासिल गर्ने कार्य गरेमा नमूना बन्ने बताउनुभयो ।

नेकपा क्रान्तिकारीका धन बहादुर महर्जनले विद्यालय विद्यार्थी अन्यसँग प्रतिस्पर्धा गर्न सक्ने योग्य नागरिक तयार गर्नुपर्ने भौतिक निर्माण गर्दा सडक छेउमा वहाल दिन मिल्ने कवल खोली त्यसबाट थप शिक्षकको व्यवस्था गर्न सक्ने बताउनुभयो ।

नेपा: राष्ट्रिय पार्टीका कृष्णहरि महर्जनले धर्म, संस्कृति भाषाको शिक्षा दिन मातृभाषाबाट अध्यापन गरी स्थानीय विद्यार्थी बढाउन सक्ने बताउनुभयो ।

वडा नं. ५ का अध्यक्ष राजेन्द्र महर्जनले आफ्नो तर्फबाट सक्दो सहयोग हुने र वडामा छलफल गरी लिखित सुझाव दिने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्नुभयो ।

वडा नं. ६ का न्हुच्छे

बहादुर महर्जनले नमूना विद्यालय बनाउन आफै पहिले नमूना बन्नुपर्ने भन्दै आफ्नै क्षेत्रमा विद्यार्थी कम शिक्षक बढी हुने विद्यालय रहेको प्रति चिन्ता व्यक्त गर्दै जनसेवामा स्थानीय विद्यार्थीको संख्या कम हुनुले भोलि समस्या आउन सक्ने बताउनुभयो ।

वडा नं. ९ का गंगामान महर्जनले शिक्षाको अधिकार स्थानीय तहमा आइसकेकोले वडा अध्यक्षहरूलाई साक्षी किनारामा मात्र राख्न नहुने, स्थानीय तहकै स्वामित्वमा गतिविधि गर्नुपर्ने बताउनुभयो । वहाँले सामाजिक उत्तरदायित्व र जिम्मेवारी वहन गरी नमूना विद्यालय बनाउन स्थानीयले चासो लिनुपर्ने, पाठ्यक्रम र विभिन्न विषयका संकाय बढाउनुपर्ने र सजायको रूपमा सुरुवा गर्ने प्रवृत्ति अन्त्य गर्नुपर्ने सुझाव दिनुभयो ।

कार्यक्रमको अन्त्यमा माधवलाल महर्जनले महत्वपूर्ण सुझावहरूलाई निर्देशकको रूपमा लिई लिपिबद्ध गर्ने र विद्यालय सम्बन्धी उठेका जिज्ञासालाई स्पष्ट पार्नुभएको थियो ।

वहाँले विद्यालयमा प्राविधिक शिक्षा हासिल गरेका विद्यार्थीहरूको भविष्य उज्ज्वल पार्न खुला विश्वविद्यालय या अन्य मार्फत स्नातक पढ्न पाउनुपर्ने र सरकारी क्षेत्रमा सेवा गर्न पाउन कोटाको व्यवस्था गर्न सरकारी पहल अगाडि बढाउन आवाज उठाउनुपर्ने बताउनुभयो ।

जहुँहिटी बचत कोषमा नयाँ नेतृत्व निर्वाचित

कीर्तिपुर । जहुँहिटी बचत कोषको तेस्रो वार्षिकसभा शनिबार जलविनायक चोभारमा सम्पन्न भयो ।

सभामा संस्थाका अध्यक्ष एवं कार्यक्रमका सभापति श्रीकृष्ण महर्जनले संस्थाको वार्षिक गतिविधिबारे प्रष्टपाउँदै संस्था स्थापनामा दिगो बिकास गर्न धेरै मेहेनत गर्नुपर्ने औल्याउनु भयो । वहाँले संस्थाको विस्वास दिलाउन र भावी कार्यक्रम गर्दा सुक्ष्म ढंगले सोचेर गर्नुपर्ने बताउनु भयो ।

सभामा संस्थाका कोषाध्यक्ष श्रृष्मा महर्जनले वार्षिक आयव्यय पेश गर्नुभएको थियो ।

सभामा नारायण महर्जनले संस्थाको उद्देश्य एकआपसमा सहकार्य र सहभागिताले विकास हुने बताउनु भयो । वहाँले संस्थाको जिम्मेवारी सबै सदस्यले लिन आग्रह गर्दै सक्षम शेयरसदस्य बनी सेवा गर्नुपर्ने

बताउनुभयो ।

शेयरसदस्य बुद्धिमान महर्जनले साधारण सभामा सबै सदस्यहरू सहभागी भई संस्थाको हितमा सुझाव दिनुपर्ने बताउनुभयो ।

शेयरसदस्य गंगामान महर्जनले थोपा थोपा मिली समुद्र बने जस्तै हाम्रो कोषको विकास हुनेमा विस्वासका साथ हामी लागेको बताउनु भयो ।

शेयरसदस्य सीताराम महर्जनले कोषको प्रगति गर्न लगानीको दायरा बढाउनुपर्ने सुझाव दिनुभयो ।

कार्यक्रममा शेयरसदस्यहरू विस्वअमर महर्जन, गंगाराम महर्जन, टीकाराम महर्जन, मधुकर श्रेष्ठ, नन्दलाल महर्जन, नन्दकुमार महर्जनलगायतले संस्थाको प्रगति गर्न विभिन्न सुझाव दिनु भएको थियो ।

सभाको दोस्रो चरण

बन्दसत्रबाट नन्दकुमार महर्जनको अध्यक्षतामा सात सदस्यीय नयाँ कार्यसमिति सर्वसम्मतिमा निर्वाचित गरिएको थियो । जसमा उपाध्यक्षमा राममाया श्रेष्ठ महर्जन, सचिवमा नारायण महर्जन, कोषाध्यक्ष कृष्ण प्रसाद महर्जन र सदस्यहरूमा रविता महर्जन, बुद्धिमान महर्जन र कान्छाबाबु महर्जन रहेका छन् ।

निर्वाचित नयाँ कार्यसमितिका सदस्यहरूलाई शेयरसदस्य एवं महिला अगुवा अष्टमाया महर्जनले टीका लगाई बधाई दिनु भएको थियो । कार्यक्रममा हरिकुमार महर्जनले स्वागत गरेको थियो भने संचालन कोषका सचिव दीपकराज महर्जनले गर्नुभएको थियो । अन्तमा नव निर्वाचित अध्यक्षले संस्था र जनताको सेवामा सहकार्य गरी काम गर्ने बताउँदै विगतका वर्षमा काम गर्नुभएका सबै सदस्यलाई धन्यवाद दिनुभयो ।

हार्दिक बधाई तथा शुभकामना

त्रिभुवन विश्वविद्यालय परीक्षा नियन्त्रणको कार्यालय बल्खुद्वारा शैक्षिक सत्र २०७३ सालमा संचालित BBS दोस्रो वर्षको परीक्षामा यस कलेजबाट ७३% विद्यार्थी उत्तीर्ण हुन सफल भएकोमा उत्तीर्ण हुनु हुने सम्पूर्ण विद्यार्थीहरूमा हार्दिक बधाई तथा शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

यशियन व्यवस्थापन कलेज
नयाँबजार, कीर्तिपुर

जनसेवा स्पोर्ट्स मिट सम्पन्न

पाँगा । जनसेवा माध्यमिक विद्यालयको भिनि ओलम्पिक स्पोर्ट्स मिट २०७४ माघ २६ गते शुक्रबार सम्पन्न भयो ।

विजयी विभिन्न हाउसका खेलाडीहरूलाई प्रदेश नं. ३ (क) मा सांसद पुकार महर्जनले र विजेता शिक्षकहरूलाई विद्यालयका सल्लाहकार एवं शिक्षाविद् प्रा.डा. रामकृष्ण महर्जनले पुरस्कार वितरण गर्नुभएको थियो ।

त्यसक्रममा सांसद महर्जनले विद्यालय नमूना विद्यालयको रूपमा अगाडि बढिरहेकोमा प्रशंसा गर्दै खेलकुद र शिक्षामा योग्य नागरिक तयार गरिने विश्वास लिनुभयो ।

विशेष अतिथि प्रा.डा. रामकृष्ण महर्जनले विद्यार्थीहरूबीच मात्र होइन शिक्षकहरूबीच पनि अतिरिक्त क्रियाकलाप गरी विद्यालय इतिहास रच्नु भएकोमा धन्यवाद दिनुभयो ।

कार्यक्रममा व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष माधवलाल महर्जनले विद्यार्थी भाविष्यका कर्णधार हुन भन्दै विद्यालयबाट उत्कृष्ट खेलाडीको निरन्तरताले भोलि राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा स्थान बनाउने विश्वास लिनुभयो । विद्यालयका प्राचार्य नन्दकुमारी महर्जनले सम्पूर्णलाई

स्वागत गर्दै स्पोर्ट्स मिट विद्यार्थीको शारीरिक रूपले तन्दुरुष्ट पार्ने अतिरिक्त क्रियाकलाप रहेको बताउँदै शैक्षिक क्षेत्रमा पनि गुणस्तरीय शिक्षा दिई आइरहेको बताउनुभयो ।

विद्यालयका सल्लाहकार प्रा.डा. रामकृष्ण महर्जनको सभापतित्वमा भएको कार्यक्रममा सह-प्रधानाध्यापक दुर्गा बहादुर महर्जनले पनि बोल्नुभएको थियो ।

छारेरोगका कारण तीनका लक्षण

- डा. दिपेन्द्रकुमार रौशन

छारेरोग एक किसिमको मस्तिष्क रोग हो । यस रोगले मानिसको मस्तिष्कमा असामान्य रूपले विद्युत तरंग उत्पन्न गर्छ । जसले गर्दा बिरामी मुर्छा पर्ने, आँखा पल्टाउने, मुखबाट फिज निकाल्ने, हातखुट्टा झट्काउने र एकाएक आफैँ ब्यूँझने गर्छन् । यो रोग अरु रोगजस्तै शरीरभित्रको खराबीका कारणले पैदा हुन्छ । विभिन्न कारणले मस्तिष्कमा असर पारेपछि यो रोग लाग्छ ।

छारेरोगका कारण

- जन्मँदा मस्तिष्कमा लागेको चोट,
- मस्तिष्क ज्वरो (इन्सेफलाइटिस, मेनेन्जाइटिस, आदि),
- टाउकोमा चोटपटक लाग्नाले,
- मस्तिष्कमा ट्युमर भएमा,
- अत्यधिक रक्सी सेवन गरेमा,
- अनिद्रा, तनाव आदि भएमा,
- रगतमा चिनीको मात्रा कम भएमा,
- महिनावारी समस्या वा हर्मोनको गडबडी हुँदा,
- डाक्टरले दिएको छारेरोगको औषधि नियमित सेवन नगरे,
- चम्किलो बत्ती वा कुनै विशेष प्रकारको संगीत/आवाजले,
- कुनै-कुनै औषधि (जस्तै- एन्टी साइकियाट्रिक, एन्टी डिप्रेसन मेडिसिन आदि) का कारण,
- मस्तिष्कलाई असर पार्ने कुनै पनि कारण (जस्तै- धेरै लामो अवधिको कडा कमलपित्त, कडा खालको मिर्गौला रोग, परजीविका कारण आदि) ।

छारेरोगका लक्षण

छारेरोग धेरै प्रकारका हुन्छन् । मस्तिष्कको कुनै भागमा असर परेको हो सोही आधारमा विभिन्न लक्षण देखा पर्छन् ।
- मुर्छा पर्ने,
- आँखा पल्टाउने,
- फिज निकाल्ने,
- जिब्रो तथा ओठ टोक्ने,
- कसैकसैले थाहै नपाई दिशा वा पिसाब गर्ने,
- शरीर कमजोर हुने,
- टोलाएर बस्ने,

- शरीरको गतिविधि अनियमित हुने,
- शरीर कडा हुने र सन्तुलन बिग्रने,
- बेहोसीबाट ब्यूँझिएपछि केही समय बेसुर हुने, थकाइ महसुस गर्ने र निदाउने,
- शुरुमा कहिलेकाँही मात्र छोप्ने व्यक्तिलाई उपचार नगरेमा छिटोछिटो छोप्न सक्ने र दिनमा धेरै पटक पनि छोप्ने,
- अन्टेरो ठाउँ या आगोको नजिक छोप्दा चोटपटक लागि अंगभंग हुने वा जल्ने मात्र नभई एककासी मृत्युसमेत हुने, आदि ।

छारेरोगले छोपेका बेला बिरामीका आफन्तले के गर्ने ?

- धेरै जस्तो छारेरोगले ५ मिनेटभन्दा छोटो अवधि छोप्ने भएकाले नआत्तिने,
- चोटपटक लाग्न सक्ने सामानहरू (जस्तै- आगो, पानी, धारिलो हतियार आदि) बिरामीको वरिपरिबाट हटाउने,
- बिरामीलाई सजिलो ठाउँमा सुताउने,
- बिरामीको नाक वा मुखबाट केही पदार्थ निस्केको छ भने त्यसलाई पुछ्छिदिने र सफा राख्ने,
- बिरामीले लगाएका लुगा कसिएको छ भने खुकुलो बनाइदिने, यदि चस्मा लगाएको छ भने फुकाइदिने,
- बिरामीले पूर्णरूपले स्वस्थ महसुस नगरुन्जेल साथमा रहने र डाक्टरको सल्लाह लिने ।
छारेरोगले छोपेका बेलामा बिरामीका आफन्तले के नगर्ने ?
- बिरामीको मुख खोल्ने प्रयास नगर्ने,
- बिरामीलाई समाल्ने वा रोक्ने प्रयास नगर्ने,
- बिरामीलाई जुत्ता, प्याज वा अन्य दुर्गन्ध नसुघाँउने । हाम्रो समाजमा दुर्गन्धित मोजा सुँघाउनुपर्छ भन्ने भ्रम छ, त्यसलाई त्यागिदिने,
- छारेरोगका बिरामीलाई जोखिमपूर्ण गतिविधि (जस्तै- ड्राइभिङ, रूख चढ्ने, पौडिने आदि) गर्न नदिने ।
छारेरोग पटक-पटक दोहोरिने नदिने के-के गर्ने ?

- नियमित औषधि लिने,
- पर्याप्त मात्रामा निद्रा पुऱ्याउने,
- चिन्ताबाट मुक्त रहने,
- योगा र ध्यान गर्ने, जसले गर्दा मन शान्त रहोस्,
- मध्यपान र धूमपान सेवन नगर्ने,
- स्वस्थ खाना खाने । माछा-मासुभन्दा फलफूल र सागसब्जी बढी खाने,
- पानी प्रसस्त मात्रामा पिउने,
- डाक्टरको सल्लाहबिना औषधि घटाउने, बढाउने वा बन्द गर्ने काम नगर्ने ।
छारेरोगका लागि के परीक्षण गर्ने ?
- रगतबाट कलेजो र मिर्गौलाको जाँच,
- इइजी,
- टाउकोको सिटी स्क्यान वा एमआरआई,
- पेट स्क्यान,
- आवश्यक परे मस्तिष्कको शल्यक्रिया पनि गर्ने ।
(डा. रौशन नेपाल कोरिया मैत्री अस्पतालका कार्यकारी निर्देशक हुन् ।)

- स्वास्थ्य खबर

क्रियटिभ एकेडेमीलाई आईटिसी सर्टिफिकेशन प्रदान

कीर्तिपुर । क्रियटिभ एकेडेमीको शिक्षण विधि डिजिटलाइज माध्यमबाट गर्ने उद्देश्यले शिक्षकहरूलाई आईटिसी प्रशिक्षण विद्यालयमा दिइएको थियो ।

विद्यालयका शिक्षकहरूलाई ५ वटा समूहमा विभाजित गरी भिडियोमार्फत् गणित शिक्षण, मोबाइलमार्फत् शिक्षण, गुगल चलाउने तरिका, अनलाइन शिक्षण र इ लर्निङ्ग सम्बन्धी प्रशिक्षित गरेको थियो ।

प्रशिक्षित हुनुभएका शिक्षकहरूलाई माघ २७ गते कीर्तिपुर हिलसाइड होटल एण्ड

रिसोर्टमा एक कार्यक्रम गरी आईटिसी सर्टिफिकेशन प्रदान गरिएको थियो ।

कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि प्रा.डा. रामकृष्ण महर्जनले प्रमाणपत्र प्रदान गर्नुभएको हो । त्यसक्रममा वहाँले समयानुसार शिक्षण विधि नयाँ ढंगले प्रदान गर्ने कार्य सराहनीय रहेको बताउँदै विद्यार्थीहरूलाई गुणस्तरीय शिक्षा प्रदान गरी योग्य नागरिक तयार पार्न यो डिजिटलाइज शिक्षणविधि महत्वपूर्ण हुने बताउनुभयो ।

विद्यालयका प्रिन्सिपल वी एन पौडेलले यो शिक्षणविधि कार्यान्वयन गरी विद्यार्थीहरूलाई

सजिलै सिक्ने अवसर मिल्ने बताउनुभयो ।

आईटिसीका प्रशिक्षण सगुन ढुंगानाले आफूले सिकेका शिक्षण विधि अरुलाई पनि सिकाउँदै जान आग्रह गर्नुभयो ।

माइक्रोसफ्ट भुटानका प्रतिनिधि दिपेन्द्र बज्राचार्यले यो शिक्षण विधि विद्यार्थीहरूलाई पनि प्रशिक्षित पार्नुपर्ने बताउनुभयो ।

विद्यालय व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष मर्जिमान सिंहको सभापतित्वमा भएको कार्यक्रममा शिक्षण विधि सिकेका ५ समूहबाट अलगअलग प्रस्तुती गरेका थिए ।

भाषा, साहित्य व संस्कृतिया सः

नेवाः एफ.एम १०६.६

NewaFM
106.6 MHz

नेवाः एफ.एम. १०६.६

न्यामासिमा, चःधवाखा, किपू-२
फोन ल्याः ४३३४२२२

निहत्छिचत्छि (२४ सै घण्टा) न्यनादिसँ/न्यंकादिसँ

नेवाः जुयाजुया गौरव यानादिसँ

अनक मिडिया प्रा.लि.

न्यामासिमा, चःधवाखा, किपू-२
इमेलः ankmedia.newafm@gmail.com

ग्यारेन्टी उपचार

नशा च्यापिएको घुँडाको दुखाई

आश्चर्यजनक रूपमा ग्यारेन्टी निको पार्ने

- ♦ जाँड-रक्सीको कुलन ग्यारेन्टी छुटाउने
- ♦ मुखै नबारीकन सुगर कन्ट्रोल गर्न
- ♦ महिला/पुरुषको यौन पावर बढाउन
- ♦ पेटको दाग अनुहारको चाँयापोतो हटाउन
- ♦ भुँडी घटाउन/शरीरको तौल बढाउन
- ♦ स्तन घटाउन, बढाउन/टाईट पार्न

फिटनेस प्वाइन्ट ट्रेडिङ्ग

दुरसंचारको गेटसंगै

फोन नं. ४३३६७०९

९८०३५०२२५९, ९८४९९८९९७६

Free Home Delivery

Not For Medicinal Use